

VONNIS

in zake van: den heer Officier van Justitie bij de Arrondissements-Regtbank te Haarlem, ambtshalve eischer, tegen:

Willem Honing zonder beroep te Haarlem - Niet verschenen. - Jan van Heerden 32 jr. steenadoors geb. te Utrecht wonende te Haarlem. - Overschik N° 1

Torshoek

De ARRONDISSEMENTS-REGTBANK TE HAARLEM;

Gezien het exploit van dagvaarding aan de beklagde, beteekend; Gehoord de verklaringen der getuigen en de opgaven van de beklagde; Gelet op het requisitoir van den Officier van Justitie, hiertoe strekkende, dat de beklagde, zellu, worden schuldig verklaard aan het h... bij dagvaarding ten laste gelegde, daarstellende, *het zich in kennelijken staat van dronken schap op den openbaren weg bevinden. - en het plegen van geweldadigheden tegen eenen bevreemde, beambte onder het waarnemen van zijn dienst. - en misdrienzullen worden veroordeeld - n.l. by verstek tot vijftien dagen cellulare gevangenisstraf en tot betaling eener geldboete van vijf gulden. -*

zomede solvens in de kosten van het regtsgeding, des noods invorderbaar bij lijfswang, met bepaling dat de boete, zoo de veroordeelde die niet betaalt binnen twee maanden na daartoe te zijn aangemaand vervangen zulle, worden eeven door cellulare gevangenisstraf van twee dag -

met last tot teruggave van de overtuigingsstukken aan den eigenaar of daarop regthebbende.

alles overeenkomstig de artt. 227, 207 270 Wetboek van Strafvordering mitsgaders artt. 52; 228. 230. 55 van het Wetboek van Strafrecht 1 en 2 der Wet van 22 April 1864 (St. Bl. n°. 29) art. 20 der Wet van 20 Junij 1864 (St. Bl. n°. 102) artt. 1, 2, 3, Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68.) art. 23 met 2 Junij 1851 (97) Gelet op het tegenden *Overschik* beklagde verleden verstek

Art. 379. Al wie eenig goed, dat hem niet toebehoort, arglistig wegnoemt, maakt zich schuldig aan dieverij.
Art. 386. Met het tuchthuis zal gestraft worden, al wie zich schuldig gemaakt heeft aan dieverijen, in een der navolgende gevallen gepleegd.
1. In geval de dieverij bij nacht en door twee of meer personen gepleegd is; of zoo zij gepleegd is met slechts eene van deze twee omstandigheden, maar tevens op eene plaats die bewoond was of tot bewoning diende;
2. Ingeval de dief een huis- of loonbediende is; zelfs wanneer hij den diefstal begaan mogt hebben jegens lieden die hij niet diende, maar die zich, hetzij in het huis van zinen heer, hetzij in het huis waar hij met zinen heer was bevonden; of in geval hij een handwerksman, gezet of leermeester in het huis, de werkplaats, of den winkel of het pakhuys van zinen meester is of iemand die in de woning waar hij gestolen heeft gewoon was te werken.
3. In geval de dieverij gepleegd is door eenen herbergier, eenen logementhouder, eenen voerman, eenen schipper of schuitenvoerder of eenen van hunne bedienden, wanneer zij goederen die hun als zoodanig toevertrouwd waren geheel of ten deele gestolen hebben; of eindelijk, zoo de schulldige den diefstal gepleegd heeft, in de herberg of het logement waar hij intrek had.
Art. 401. De overige dieverijen in deze afdeeling niet, bij name of afzonderlijk vermeldt, gaauwdieverijen en beuzensnijdereijen, zooals ook de pogingen tot het begaau van deze zelfde wanbedrijven, zullen gestraft worden met eene gevangenzetting van ten minste een jaar en ten hoogste vijf jaren, en zullen ook zelfs met eene geldboete gestraft mogen worden, die van zestien franken ten minste en ten hoogste van vijftiender franken zal zijn.
Art. 405. Al wie, hetzij met gebruikmaking van valsche namen of valsche kwaliteiten, hetzij met zich van bedriegelijke middelen te bedienen om het bestaan van valsche ondernemingen, van een niet bestaan vermogen of krediet, te doen gelooven, zich gelden, of losse goederen zal hebben doen ter hand stellen, en langs een dezer wegen, zich bedriegelijk van eens anders bezittingen, in 't geheel of ten deele meester zal hebben gemaakt, of getracht zal hebben meester te maken, zal gestraft worden met een gevangenzetting voor ten minste een jaar, en ten hoogste vijf jaren, en eene geldboete van ten minste vijftig en ten hoogste duizend franken.
Art. 406. Al wie misbruik gemaakt zal hebben van de behoeften, de zwakheden, van een minderjarige, enz. zal gestraft worden met een gevangenzetting van ten minste twee maanden, ten hoogste twee jaar, en een geldboete, die het vierde deel der teruggaven en schaden en intressen, aan de verkorte personen verschuldigd, niet te boven zal mogen gaan, noch minder dan vijf en twintig franken, zijn.
Art. 408. Al wie, ten nadeele van den eigenaar, bezitter, of houder, verduisterd of weerloos gemaakt zal hebben, papieren geldswaarde hebbende, gelden, koopwaren, biljetten, die hem niet in handen gesteld zijn geweest, dan, hetzij ter bewaring, hetzij tot eenigen betaald wordenlèn arbeid, en om dezelve terug te geven of om er een bepaald gebruik van te maken of iets bepaalds mee te doen, zal gestraft worden met de straffen, bij art. 406 gesteld.
Art. 456. Al wie, in 't geheel of ten deele, grachten of slooten gedempt, omheiningen, waarvan ook gemaakt afgebroken, levende of doode hagen of heggen, afgekapt, of gesneden, of uitgetrokken zal hebben; al wie eindpalen of hoeksteenen of hoekboomen, of andere boomen die geplant of erkend zijn, om de scheidingen tusschen onderscheidene erven aan te wijzen, verzet of weggenomen zal hebben, zal gestraft worden met een gevangenis, die niet beneden een maand noch boven een jaar zal mogen zijn, en een geldboete ten bedrage van het vierde deel der teruggaven en schaden en intressen, die in generlei geval beneden de vijftig franken zal mogen zijn.
Art. 463. In al de gevallen, waarin de straf van gevangenis bij dit Wetboek gesteld wordt, worden de Regtbanken gemagtigd om bij alden het verzoekte nadeel geene vijf en twintig franken te boven gaat, en bijaldien de omstandigheden het wanbedrijf schijnen te verkleinen, de gevangenisstraf zelfs tot beneden de zes dagen en de boete zelfs beneden de zestien franken te verminderen. Zij zullen ook de eene of de andere dezer straffen afzonderlijk mogen wijzen, zonder dat zij in eenig geval beneden de bloote poliestrafen mag zijn.
Wet van 29 Junij 1854 (St. Bl. n°. 102).
Art. 7. De bepaling van art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68) wordt uitgestrekt tot de gevallen waarin de regter de gevangenisstraf voor twee jaren of minder zou hebben uitgesproken.
Art. 11. De artt. 56, 57 en 58 van het Wetboek van Strafrecht zijn afgeschaft.
Indien iemand, na reeds te voren hetzij tot een criminele straf, hetzij tot een gevangenisstraf voor den tijd van langer dan een jaar of tot eenzame opsluiting voor den tijd van langer dan zes maanden te zijn veroordeeld geweest, andermaal wegens misdraad of wanbedrijf daarna gepleegd teregtstaat, stelt de vroegere veroordeeling een verzwarende omstandigheid daar; waarop de regter behoudens de bepalingen van de artt. 9 en 20 dezer Wet bij de toepassing der straf moet achtgeven.
Art. 14 no. 1. Met gevangenisstraf van twee tot vijf jaren worden gestraft: De gewelddadigheden tegen ambteuren en agenten, vermeld in art. 230 van het Wetboek van Strafrecht, indien zij slechts bloedstorting, kwetsing of ziekte hebben voortgebracht;
2. De gewelddadigheden in art. 309 van dat wetboek vermeld;
3. Diefstal op den openbaren weg, zonder geweld of bedreiging;
4. Diefstal met braak, inklimming of valsche sleutels, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijk gesteld;
5. Diefstal bij nacht, door meer dan een persoon, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijk gesteld;
6. Diefstal vermeld in art. 386 no. 3 van het Wetboek van Strafrecht.
7. Diefstal, vermeld in no. 4 van hetzelfde art. 386, doch alleen in het geval, dat hij is bedreven door iemand in herbergen opgenomen.
Art. 19. De regter kan gelasten dat landloopers na het uiteinde der gevangenisstraf naar een bedelaarsgesticht of werkhuis zullen worden overgebracht. De last tot overbrenging is verplichtend ten aanzien van hen die reeds eenmaal wegens landloopen of bedelarij zijn veroordeeld.
Art. 20. Het art. 463 van het Wetboek van Strafrecht kan worden toegepast ook dan, wanneer de toegebrachte schade de 25 francs te boven gaat, of tegen het wanbedrijf in het Strafwetboek slechts enkele geldboete is bedreigd. Enz.
Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. no. 68). Art. 1. Bij veroordeeling tot correctionele gevangenisstraf kan de regter, met inachtneming van het bepaalde bij art. 2 en 3 bevelen, dat de straf in eenzame opsluiting moet worden ondergaan.
Art. 2. De eenzame opsluiting kan slechts worden opgelegd in de gevallen, waarin de regter de gevangenisstraf, uit kracht der betrokkene strafwet, voor een jaar of minder zou hebben uitgesproken, en in geen geval voor langer dan de helft van den tijd dier gevangenisstraf.
Art. 3. De eenzame opsluiting wordt door den regter alleen bevelen, wanneer hij, in de omstandigheden des misdrijs, of de gesardheid van de schuldige verklaarde daartoe bijzondere aanleiding vindt.
Wet 24 Julij 1871 (St. Bl. n°. 84).
Art. 7 der Wet van 29 Junij (St. Bl. n°. 102) wordt gelezen als volgt:
De bepaling van art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68) wordt uitgestrekt tot de gevallen waarin de regter gevangenisstraf van vier jaren of minder zoude hebben uitgesproken.
Art. 23. Wet van 28 Junij 1881 (St. Bl. n°. 97).
Met geldboete van f 0,50 tot f 15 wordt gestraft hij, die zich in kenlijken staat van dronkenschap op den openbaren weg bevindt.
Indien tijdens het plegen van het feit nog geen zes maanden zijn verlooplen sedert de schuldige wegens hetzelfde feit of wegens dat omschreven in art. 22 onherroepelijk is veroordeeld, of wegens het in het eerste lid omschreven feit vrijwillig de boete heeft betaald, kan, in plaats van de geldboete, gevangenisstraf van een tot drie dagen worden opgelegd.
Bij tweede herhaling binnen een jaar na de eerste veroordeeling of vrijwillige betaling, wordt gevangenisstraf opgelegd van een tot veertien dagen.
Bij derde of volgende herhalingen telkens binnen zes maanden na de laatste veroordeeling of vrijwillige betaling gepleegd, wordt gevangenisstraf opgelegd van een tot 21 dagen en kan de schuldige daarenboven, zoo hij tot werken in staat is, tot plaatsing in eene rijkswerkkringing worden veroordeeld voor ten minste drie maanden en ten hoogste een jaar. Deze straf gaat in op den dag waarop de hoofdstraf eindigt.
Wet van 22 April 1864 (St. Bl. n°. 29). Art. 1. Bij elke door deze Wet niet uitgesonderde veroordeeling tot geldboete wordt door den regter bepaald dat de boete, zoo de veroordeelde haar niet betaalt binnen twee maanden na daartoe te zijn aangemaand, vervangen zal worden door gevangenisstraf van: ten hoogste een jaar enz.
ten hoogste eene maand en ten minste vier dagen, indien meer dan f 100,
ten hoogste veertien dagen en ten minste drie dagen, indien meer dan f 50,
ten hoogste zeven dagen en ten minste twee dagen, indien meer dan f 10,
ten hoogste drie dagen en ten minste een dag, indien niet meer dan f 10 aan boete is opgelegd.
De gevangenisstraf van eene maand duurt dertig dagen, die van een dag vier en twintig uren.
Art. 2. (post alia.)
Wanneer de hoofdstraf in eenzame opsluiting moet worden ondergaan, ook dan wanneer die voor den tijd van een jaar is opgelegd, bepaalt de regter, dat de gevangenisstraf, die, bij waebetaling in de plaats der geldboete treedt, op gelijke wijze zal worden uitgevoerd, met inachtneming der bij art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 65) vastgestelde verhouding;

Aldus gedaan en gewezen bij de Regtbank voornoemd bij de Heeren Mrs. *W. Hoelt tot Oldhuis* regters President *W. Hoelt tot Oldhuis* en ter openbare Teregtzitting van den 25 Januarij 1885 door voornoemden Heer Vice-President uitgesproken in tegenwoordigheid van gemelde regters van de Heeren Mrs. *vanderelberck* substituuat officier van Justitie en *J. Schuurbequet* substituuat Griffier. *P. A. Sweet* *W. D. Dijkstra* *W. B. B. B.*

Overwegende dat de beklagde, is ten laste gelegd, dat: Zy in den namiddag van

den eersten December 1884 gezamenlijk en in eeniging met elkander in de Wyde Appelmarkt te Haarlem den agent van politie Albertus Klerk die aldaar in de waarneming van zijn bediening was moedwellig hebben aangegegraven, geslagen, gestompt, geschopt en getrafd en dat zy in bovengewende namiddag zech hebben bevonden in de lange Begijnenstraat te Haarlem in staat van dronkenschap kennelikhair hun zwaayenden en waggelenden gang en ruisaarden sterken drank. -

Overwegende dat Albertus de Klerk agent van politie, tevens buitengewoon gemeentewachter te Haarlem, als getuige onder een bes teretzitting heeft verklaard, met bevestiging van zijn aldaar voorsprij ambtseerijprobaat. houdende dit proces verbaat en die getuige verklaring. hetgeen de relatieve getuige op surveillantie zijnde heeft gezien en onderwonden. - en dat mitsdien wetten overtuigend is bewezen. dat de beklagden in den namiddag van den 1. December 1884 gezamenlijk, in vereeniging met elkander de Wyde Appelmarkt te Haarlem den agent van politie voornemend moedwellig hebben aangegegraven, geslagen, gestompt, geschopt, getrafd en dat zy in voornhreven namiddag zich hebben bevonden te Haarlem op den baren weg, wel in de Begijnenstraat, in staat van dronkenschap, kennelikhair hun zwaayende, en waggelenden gang en ruisaarden sterken drank. -

Overwegende dat de veldwachter voornemend tydens voornhreven voorval als beoienend beamt

in de waarneming zijner bediening was. - Overwegende dat de beweysen derkluurde feiten dan stellen vooronderkunnin. het wanbedrijf van geweld, dactigheid tegen een bedienend beamt, gefleegd honder wapenen en zonder dat daarmit huetonur is ontlaan. en

de overtreiding van het zich op den openbaren weg bevonden in kennelikhair staat van dronkenschap. - voorzien 3 strafbaar geteld respect. by de artt. 228 § 2 30 Code Penal en art 23 wet 28 Junij 1881 (97) - Overwegende dat niet voor de beklagde de verwoyzing van het feit sub 2. als opleverende een overtreiding, naar het Kantongereest is gevonden.

Overwegende dat de omstandigheden des misdrijs en de geardheid van de beklagde den regter bijzondere aanleiding gae, om hen de op te leggen gevangenisstraf in eenzame opsluiting te doen ondergaan. Gezien art 52 . 55. 228. 230 Wetboek van Strafrecht - 20- Wet 29 Junij 1854 (St. Bl. n. 102) 1, 2, 3. Wet 28 Junij 1851 (St. Bl. 68), 1. Wet 22 April 1864 (St. Bl. 29). 207. 227 240. 233 Wetboek van Strafvordering. art 23 wet 28 Junij 1881 (97).

REGTDOENDE IN NAAM DES KONINGS!

Verklaart de beklagde schuldig aan voornemend gequalificeerd wanbedrijf en overtreiding. - Veroordeelt de alzo schuldig verklaarde. - (W. Koning by verstek) - weder tot vyfthen dagen cellulaird gevangenisstraf. en tot betaling eenen geldboete van tien gulden. -

Bepaalt dat indien de veroordeelde de boete niet betaalt binnen twee maanden na daartoe te zijn aangemaand deze zullen worden vervangen door eenen gevangenisstraf van drie dagen. -

Verwondelt de beklagden solidair in de kosten van het gering. komende de kosten gevallen op het verstek. ten laste van den beklagde W. Koning. alle kosten des noods in vorderbaar by lastredwang. -

- Geest de toegapane van de overtuigingsstukken aan den eigenaar of daarop regt hebbende. De voren toegepaste en ter teretzitting voorgelezen Wetsartikelen luiden: Wetboek van Strafrecht. Art. 59. De medeplichtigen aan een misdrijf zullen met dezelfde straf gestraft worden als de hoofddaders zelve behoudens de gevallen, waarin de wet anders bepaald zou mogen hebben. Art. 62. Die, met weten, gestolene goederen, of welke bij wege van misdrijf of wanbedrijf onderschept of verkregen zouden mogen zijn, in het geheel of ten deele, verheeld of geborgen hebben, zullen desgelijks als medeplichtige van die misdrijf of dat wanbedrijf, gestraft worden. Art. 66. Wanneer de beschuldigde beneden de zestien jaren oud is. Enz. Art. 67. Zoo het uitgemaakt is, dat hij met oordeel des onderscheids gehandeld heeft. Enz. Art. 69. Indien de schuldige niet dan in een der boetstraffen vervallen is, zal hij tot zoodanige boetstraffen veroordeeld mogen worden, als gepast zal bevonden worden, mits deze straffe beneden de helft zij van die, welke hij ondergaan zou, zoo hij zestien jaren oud ware geweest. Art. 209. Alle aantasting, alle gewelddadige en feitelijke wederstand jegens de bediende beamten, de veld- of boswachters, den gewapenden arm, degenen die over de invordering der schattingen en opbrengsten gesteld zijn, derzelve deurwaarders, degenen, die over de inkomende en uitgaande regten gesteld zijn; degenen die een geregtelijke bewaring voeren, de ambtenaren of agenten der regeringspolitie of regtspolitie, wanneer zij ter uitvoering der wetten, der bevelen of bevelschriften van het openbaar gezag, of der regterlijke bevelen of vonnissen handelen, wordt naar de omstandigheden, misdrijf of wanbedrijf van wederspannigheid verklaard. Art. 212. Zoo de wederspannigheid slechts van een of twee personen, met wapenen gefleegd is, zal zij gestraft worden met een gevangenzetting van zes maanden tot twee jaren; en zoo zij zonder geweer of wapenen plaats heeft gehad, met een gevangenzetting van zes dagen tot zes maanden. Art. 218. De dalers der misdrijven en wanbedrijven, gedurende of ter gelegenheid van een wederspannigheid gefleegd, zullen gestraft worden met de straffen tegen ieder dezer misdrijven, in geval deze straffen zwaarder zijn dan die van de wederspannigheid zelve. Art. 224. De belediging met woorden, gebaarde of dreigementen aan eenig bedienend beamt (officier ministeriel) of een de gewapende magt in handen hebbend agent, in de waarneming of ter gelegenheid van de waarneming zijner bediening aangedaan, zal gestraft worden met een geldboete van zestien tot twee honderd franken. Art. 228. Al wie, zelfs zonder wapenen en zonder dat er kwetsuren uit ontstaan zijn, een magistratspersoon, in de waarneming zijner bediening of ter gelegenheid van die waarneming geslagen zal hebben, zal met een gevangenis van twee tot vijf jaren gestraft worden enz. Art. 236. De gewelddadigheden van de soort bij art. 228 uitgedrukt, tegen eenen bedienenden ambtenaar (officier ministeriel), eenen agent van de gewapende magt of een burger, die met het bedienende van een openbare dienst belast is, begaan wordende, zullen, in geval zij voorvallen onder of ter gelegenheid van het waarnemen van hunne dienst, met een gevangenzetting van een tot zes maanden gestraft worden. Art. 271. Landloopers zullen te dier zake alleen met zes of drie maanden gevangenis gestraft worden. Art. 276. Alle beelaars, die in verbinding bedelen, zullen met gevangenis van zes maanden tot twee jaren gestraft worden. Art. 309. Met het tueltuis zal gestraft worden, al wie iemand kwetsuren, slagen of stooten toegebragt zal hebben, ingeval uit deze gewelddadigheid een ziekte of beletsel van te werken ontstaan is van meer dan twintig dagen. Art. 311. Wanneer de kwetsuren of slagen generlei ziekte of beletsel van te werken, als bij art. 309 vermeld, veroorzaakt zullen hebben, zal de schuldige met een gevangenzetting van een maand tot twee jaren en een geldboete van zestien tot twee honderd franken gestraft worden. Ingeval van voorbedachten rade of verraderlijken aanval, zal de gevangenzetting zijn voor twee tot vijf jaren en een geldboete van vijftig tot vijfhonderd franken.

Art. 379. Al wie eenig goed, dat hem niet toebehoort, arglistig wegneemt, maakt zich schuldig aan dieverij.
 Art. 386. Met het tuchthuis zal gestraft worden, al wie zich schuldig gemaakt heeft aan dieverijen, in een der navolgende gevallen gepleegd.
 1. In geval de dieverij bij nacht en door twee of meer personen gepleegd is; of zoo zij gepleegd is met slechts eene van deze twee omstandigheden, maar tevens op eene plaats die bewoond was of tot bewoning diende;
 3. Ingeval de dief een huis- of loonbediende is; zelfs wanneer hij den diefstal begaan mogt hebben jegens lieden die hij niet diende, maar die zich, hetzij in het huis van zijnen heer, hetzij in het huis waar hij met zijnen heer was levonden; of in geval hij een handwerksman, gezelschap of leernecht in het huis, de werkplaats, of den winkel of het pakhuys van zijnen meester is of iemand die in de woning waar hij gestolen heeft gewoon was te werken.
 4. In geval de dieverij gepleegd is door eenen herbergier, eenen logementhouder, eenen voerman, eenen schipper of schuitenvoerder of eenen van hunne bedienden, wanneer zij goederen die hun als zoodanig toevertrouwd waren geheel of ten deele gestolen hebben; of eindelijk, zoo de schuldige den diefstal gepleegd heeft, in de herberg of het logement waar hij intrek had.
 Art. 401. De overige dieverijen in deze afdeling niet bij name of afzonderlijk vermeldt, gaauwdieverijen en beurzensnijderijen, zooals ook de pogingen tot het begaan van deze zelfde wanbedrijven, zullen gestraft worden met eene gevangenzetting van ten minste één jaar en ten hoogste vijf jaren, en zullen ook zelfs met eene geldboete gestraft mogen worden, die van zestien franken ten minste en ten hoogste van vijf-honderd franken zal zijn.
 Art. 405. Al wie, hetzij met gebruikmaking van valsche namen of valsche kwaliteiten, hetzij met zich van bedriegelijke middelen te bedienen om het bestaan van valsche ondernemingen, van een niet bestaan vermogen of krediet, te doen gelooven, zich gelden, of losse goederen zal hebben doen ter hand stellen, en langs een dezer wegen, zich bedriegelijk van eens anders bezittingen, in 't geheel of ten deele meester zal hebben gemaakt, of getracht zal hebben meester te maken, zal gestraft worden met een gevangenzetting voor ten minste een jaar, en ten hoogste vijf jaren, en eene geldboete van ten minste vijftig en ten hoogste duizend franken.
 Art. 406. Al wie misbruik gemaakt zal hebben van de behoeften, de zwakheden, van een minderjarige, enz. zal gestraft worden met een gevangenzetting van ten minste twee maanden, ten hoogste twee jaar, en eene geldboete, die het vierde deel der teruggaven en schaden en intressen, aan de verkorte personen verschuldigd, niet te boven zal mogen gaan, noch minder dan vijf en twintig franken, zijn.
 Art. 408. Al wie, ten nadeele van den eigenaar, bezitter, of houder, verduisterd of weerloos gemaakt zal hebben, papieren geldswaarde hebbende, gelden, koopwaren, bijljetten, die hem niet in handen gesteld zijn geweest, dan, hetzij ter bewaring, hetzij tot eenigen betaald wordenden arbeid, en om dezelve terug te geven of om er een bepaald gebruik van te maken of iets bepaalds mee te doen, zal gestraft worden met de straffen, bij art. 406 gesteld.
 Art. 456. Al wie, in 't geheel of ten deele, grachten of slooten gedenpt, omheiningen, waarvan ook gemaakt afgebroken, levende of doode hagen of heggen, afgehakt, of gesneden, of uitgetrokken zal hebben; al wie eindpalen of hoeksteenen of hoekboomen, of andere boomen die geplant of erkend zijn, om de scheidingen tusschen onderscheidene erven aan te wijzen, verzet of weggenomen zal hebben, zal gestraft worden met een gevangenis, die niet te nederen een maand noch boven een jaar zal mogen zijn, en een geldboete ten bedrage van het vierde deel der teruggaven en schaden en intressen, die in geenerlei geval beneden de vijftig franken zal mogen zijn.
 Art. 463. In al de gevallen, waarin de straf van gevangenis bij dit Wetboek gesteld wordt, worden de Regtbanken gemaagtigd om bij alden het verzoekte nadeel geene vijf en twintig franken te boven gaat, en bijaldien de omstandigheden het wanbedrijf schijnen te verkleinen, de gevangenisstraf zelfs tot beneden de zes dagen en de boete zelfs beneden de zestien franken te verminderen. Zij zullen ook de eene of de andere dezer straffen afzonderlijk mogen wijzen, zonder dat zij in eenig geval beneden de bloote polieicstraffen mag zijn.
 Wet van 29 Junij 1854 (St. Bl. n. 102).
 Art. 7. De bepaling van art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n. 68) wordt uitgestrekt tot de gevallen waarin de regter de gevangenisstraf voor twee jaren of minder zou hebben uitgesproken.
 Art. 11. De artt. 56, 57 en 58 van het Wetboek van Strafrecht zijn afgeschaft.
 Indien iemand, na reeds te voren hetzij tot eene criminele straf, hetzij tot eene gevangenisstraf voor den tijd van langer dan een jaar of tot eenzame opsluiting voor den tijd van langer dan zes maanden te zijn veroordeeld geweest, andermaal wegens misdaad of wanbedrijf daarna gepleegd teregtstelt, stelt de vroegere veroordeeling eene verzwarende omstandigheid daar; waarop de regter behoudens de bepalingen van de artt. 9 en 20 dezer Wet bij de toepassing der straf moet achtgeven.
 Art. 13 no. 1. Met gevangenisstraf van twee tot vijf jaren worden gestraft: De gewelddadigheden tegen ambtenaren en agenten, vermeld in art. 230 van het Wetboek van Strafrecht, indien zij slechts bloedstorting, kwetsing of ziekte hebben voortgebracht;
 2. De gewelddadigheden in art. 309 van dat wetboek vermeld;
 3. Diefstal op den openbaren weg, zonder geweld of bedreiging;
 4. Diefstal met braak, inklimming of valsche sleutels, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijk gesteld;
 5. Diefstal bij nacht, door meer dan één persoon, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijk gesteld;
 6. Diefstal vermeld in art. 386 no. 3 van het Wetboek van Strafrecht.
 7. Diefstal, vermeld in no. 4 van hetzelfde art. 386, doch alleen in het geval, dat hij is bedreven door iemand in herbergen ongenomen.
 Art. 19. De regter kan gelasten dat landloopers na het uiteinde der gevangenisstraf naar een bedelaarsgesticht of werkhuis zullen worden overgebracht. De last tot overbrenging is verplichtend ten aanzien van hen die reeds eenmaal wegens landloopen of bedelarij zijn veroordeeld.
 Art. 20. Het art. 463 van het Wetboek van Strafrecht kan worden toegepast ook dan, wanneer de toegebrachte schade de 25 francs te boven gaat, of tegen het wanbedrijf in het Strafwetboek slechts enkele geldboete is bedreigd. Enz.
 Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. no. 68). Art. 1. Bij veroordeeling tot correctie gevangenisstraf kan de regter, met inachtneming van het bepaal bij art. 2 en 3 bevelen, dat de straf in eenzame opsluiting moet worden ondergaan.
 Art. 2. De eenzame opsluiting kan slechts worden opgelegd in de gevallen, waarin de regter de gevangenisstraf, uit kracht der betrokkene strafwet, voor één jaar of minder zou hebben uitgesproken, en in geen geval voor langer dan de helft van den tijd dier gevangenisstraf.
 Art. 3. De eenzame opsluiting wordt door den regter alleen bevelen, wanneer hij, in de omstandigheden des misdrijs, of de geaardheid van den schuldig verklaarde daartoe bijzondere aanleiding vindt.
 Wet 24 Julij 1871 (St. Bl. n. 84).
 Art. 7 der Wet van 29 Junij (St. Bl. n. 102) wordt gelezen als volgt:
 De bepaling van art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n. 68) wordt uitgestrekt tot de gevallen waarin de regter gevangenisstraf van vier jaren of minder zoude hebben uitgesproken.
 Art. 23. Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n. 97).
 Met geldboete van f 0,50 tot f 15 wordt gestraft hij, die zich in kenlijken staat van dronkenschap op den openbaren weg bevindt.
 Indien tijdens het plegen van het feit nog geen zes maanden zijn verlopen sedert de schuldige wegens hetzelfde feit of wegens dat omschreven in art. 22 ouderoepelijk is veroordeeld, of wegens het in het eerste lid omschreven feit vrijwillig de boete heeft betaald, kan, in plaats van de geldboete, gevangenisstraf van één tot drie dagen worden opgelegd.
 Bij tweede herhaling binnen een jaar na de eerste veroordeeling of vrijwillige betaling, wordt gevangenisstraf opgelegd van een tot veertien dagen.
 Bij derde of volgende herhalingen telkens binnen zes maanden na de laatste veroordeeling of vrijwillige betaling gepleegd, wordt gevangenisstraf opgelegd van een tot 21 dagen en kan de schuldige daarenboven, zoo hij tot werken in staat is, tot plaatsing in eene rijkswerkinstelling worden veroordeeld voor ten minste drie maanden en ten hoogste een jaar. Deze straf gaat in op den dag waarop de hoofdstraf eindigt.
 Wet van 22 April 1864 (St. Bl. n. 29). Art. 1. Bij elke door deze Wet niet uitgezonderde veroordeeling tot geldboete wordt door den regter bepaald dat de boete, zoo de veroordeelde haar niet betaald binnen twee maanden na daartoe te zijn aangemaand, vervaagen zal worden door gevangenisstraf van: ten hoogste een jaar enz.
 ten hoogste eene maand en ten minste vier dagen, indien meer dan f 100,
 ten hoogste veertien dagen en ten minste drie dagen, indien meer dan f 50,
 ten hoogste zeven dagen en ten minste twee dagen, indien meer dan f 10,
 ten hoogste drie dagen en ten minste een dag, indien niet meer dan f 10 aan boete is opgelegd.
 De gevangenisstraf van eene maand duurt dertig dagen, die van een dag vier en twintig uren.
 Art. 2. (post alia.)
 Wanneer de hoofdstraf in eenzame opsluiting moet worden ondergaan, ook dan wanneer die voor den tijd van één jaar is opgelegd, bepaalt de regter, dat de gevangenisstraf, die, bij wanbetaling in de plaats der geldboete treedt, op gelijke wijze zal worden uitgevoerd, met inachtneming der bij art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n. 68) vastgestelde verhouding;

Aldus godaan en gewezen bij de Regtbank voornoemd bij de Heeren Mrs. *Van Sloet tot Oudehuis* Vice-
 President *A. Hoofst & Benier*
 en ter openbare Teregtzitting van den 15 Januarij 1885
 door voornoemden Heer Vice-President uitgesproken in tegenwoordigheid van gemelde regters
 van de Heeren Mrs. *van den Hulst*
 substituut officier van Justitie en *J. Schunbeque Broer* substituut Griffier.
Boer
Lea Swet
Benier

Aldus godaan en gewezen bij de Regtbank voornoemd bij de Heeren Mrs. *Van Sloet tot Oudehuis* Vice-
 President *A. Hoofst & Benier*
 en ter openbare Teregtzitting van den 15 Januarij 1885
 door voornoemden Heer Vice-President uitgesproken in tegenwoordigheid van gemelde regters
 van de Heeren Mrs. *van den Hulst*
 substituut officier van Justitie en *J. Schunbeque Broer* substituut Griffier.
Boer
Lea Swet
Benier

In den Jaare 1885 den 15 Januarij
 Ter requisitie van den Heer Officier van Justitie
 bij de Arrondissements Regtbank te Haarlem
 Hetzij opdat geboetworden de overwaardes bij gemelde
 Regtbank voornoemd te Haarlem
 met overgiffte van Copie Betekend
 Van Willem Konijn, zonder bewapen en wapen te
 Haarlem aldaar ter Regtbank voornoemde opsluitende
 met Zyne moeder
 aan wien ik bevoen heb gelaten afschrijft dees;
 Een vonnis door de Arrondissements Regtbank
 te Haarlem op den 15 Januarij 1885 tegen hem bij
 verstek gewezen;
 De Hushen dezes zijn *Ja!*
A. Glans